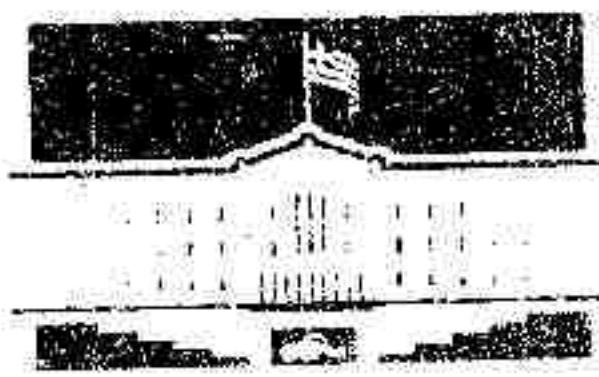

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Βουλευτής Ν. Αχαΐας - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς τους Υπουργούς

- Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
- Προστασίας του Πολίτη

Θέμα: «Επάγγελμα ζητιάνος».

Σχετικά με το δημοσίευμα της εφημερίδας «Πελοπόννησος» (17/02/2011), που αναφέρεται στο σοβαρό ζήτημα των «επαγγελματιών επαιτών», τους οποίους εκμεταλλεύονται διάφορα κυκλώματα διακίνησης.

Αρ. Πρωτ

Πάτρα...

Ο αναφέρων βουλευτής

Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος

ΠΑΒ

4442

22 ΜΑΡ. 2011

ΑΙΧΜΗΡΑ

Επάγγελμα ζητιάνος

Κυκλοφορούν ρακένδυτα. Άλλες φορές τα σέρνουν κυριολεκτικά γυναίκες από το χέρι, κι άλλες γυρίζουν μόνα τους στους δρόμους ή στέκονται σε συγκεκριμένο σημείο.

Είναι οι «επαγγελματίες επαίτες». Παιδιά που περιφέρονται στην πόλη ζητιανεύοντας. Όχι με δική τους θέ-

Του ΑΠΟΣΤΡΑΦΥ
ΒΟΥΛΔΗ
Yuldis@pelop.gr

ληση. Απλά το κύκλωμα διακίνησης τούς ορίζει τις θέσεις, το ωράριο και φυσικά αναλαμβάνει την διαχείριση(;) των εισπράξεων.

Μια ακόμη φουρνιά βαλκάνιων, από τις συνήθειες φυλές που ανά τακτά χρονικά

διαστήματα μας επισκέπτονται, βρίσκεται τις τελευταίες ημέρες στην Πάτρα. Πρόκειται κυρίως για νεαρές κοπέλες που απλώνουν το χέρι εκλιπαρώντας για βοήθεια με το βρέφος στην αγκαλιά για να προκαλέσουν θλίψη. Και παιδαρέλια που αναλαμβάνουν τον υποτιθέμενο καθαρισμό των παρμηρίζ.

Στέκονται στις διασταυρώσεις με την βούρτσα στα χέρια «δουλεύοντας» για το αφεντικό που τους μετέφερε στα μέρη μας.

Μια καλά οργανωμένη επιχείρηση εμπορίας και εκμετάλλευσης μικρών παιδιών έχει στηθεί και ουδείς ενδιαφέρεται. Ούτε μία καταγγελία δεν έχει φθάσει στις δικαστικές αρχές. Ούτε μία αυτεπάγγελτη δίωξη δεν έγινε. Ούτε μία σύλληψη δουλεμπόρου από ένστολους.

Καθένας αποστρέφει το βλέμμα του, αποφεύγοντας κατ' αυτό τον τρόπο να αντιμετωπίσει το πρόβλημα. Προσπερνά και αφήνει στον επόμενο την πρωτοβουλία.

Μόλις προ καιρού είχαμε Γκι...

πέλες που απλώνουν το χέρι εκλιπαρώντας για βοήθεια με το βρέφος στην αγκαλιά για να προκαλέσουν θλίψη. Και παιδαρέλια που αναλαμβάνουν τον υποτιθέμενο καθαρισμό των παρμπρίζ.

Στέκονται στις διασταυρώσεις με την βούρτσα στα χέρια «δουλεύοντας» για το αφεντικό που τους μετέφερε στα μέρη μας.

Μια καλά οργανωμένη επιχείρηση εμπορίας και εκμετάλλευσης μικρών παιδιών έχει στηθεί και ουδείς ενδιαφέρεται. Ούτε μία καταγγελία δεν έχει φθάσει στις δικαστικές αρχές. Ούτε μία αυτεπάγγελτη δίωξη δεν έγινε. Ούτε μια σύλληψη δουλεμπόρου από ένστολους.

Καθένας αποστρέφει το βλέμμα του, αποφεύγοντας κατ' αυτό τον τρόπο να αντιμετωπίσει το πρόβλημα. Προσπερνά και αφήνει στον επόμενο την πρωτοβουλία.

Μόλις προ καιρού είχαμε ξαναζήσει ανάλογες καταστάσεις. Και τότε έως και το περιστύλιο της Βουλής πέρασε το θέμα, αναζητώντας υπεύθυνους και λύσεις.

Βρέθηκε έστω και ένας πίσω από τα κάγκελα για τις κακουργηματικές πράξεις του;

Δόθηκαν εντολές από μεγαλοσχήμονες για προστασία των ανηλίκων;

Τίποτα δεν έγινε. Λόγια, κουβέντες, υποσχέσεις που μοιράζονταν αφειδώς. Για να επαναληφθεί το απαράδεκτο φαινόμενο και η πλήρης απραξία και ολιγωρία να κυριαρχούν.

Στο κέντρο της αχαϊκής πρωτεύουσας σύγχρονοι δουλέμποροι να δρουν α-γενόκλητοι! Τόσος ωχαδελφισμός πιά; Τόση αδιαφορία για εύθραυστες παιδικές ψυχές που είχαν την ατυχία να αντικρίσουν τις πλέον απάνθρωπες εικόνες από τα πρώτα χρόνια της ζωής τους;

Δυστυχώς κάποια παιδιά δεν έκλαψαν μονάχα πρωτοαντικρίζοντας τον κόσμο. Συνεχίζουν να δακρύζουν καθημερινά αντιλαμβανόμενα πως παρά τους νόμους, τα διατάγματα και τις συνταγματικές απαγορεύσεις, οι σκλάβοι συνεχίζουν να υφίστανται. Όχι αλυσοδεμένοι, για να μην προκαλούν το κοινό αίσθημα. Οι κρίκοι στο λαιμό τους δεν είναι ορατοί. Είναι όμως παντοτινοί...